

5. Det var inte möjligt för en medlemsstat i unionen och särskilt i eurozonen att på eget initiativ, genom nationell rätt (parlament, regering), ensidigt omstrukturera statsskulden, utan godtagande från ECB, utan budgetkaos. I förevarande fall föreligger godkännande från ECB, vilket innebär att ECB har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för skadan uppgående till 53,5 %, vilket är en nivå som påverkar själva kärnan i äganderätten. Det föreligger ett orsakssamband mellan ECB:s underlåtenhet och skadan, ECB-organens vållande och ECB:s utomobligatoriska skadeståndsansvar.

Talan väckt den 11 mars 2017 – Le Pen mot Parlamentet

(Mål T-161/17)

(2017/C 151/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marine Le Pen (Saint-Cloud) (ombud: advokaterna M. Ceccaldi och J.-P. Le Moigne)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av Europaparlamentets generalsekreterare den 6 januari 2017 med stöd av artiklarna 33, 43, 62, 67 och 68 i beslut 2009/C 159/01 av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, i ändrad lydelse, om att ålägga sökanden att betala ett belopp på 41 554 euro på grund av felaktigt utbetalda belopp för assistentstöd, i vilket det anges en motivering till beslutet om återkrav och slås fast att behörig utanordnare, tillsammans med institutionens räkenskapsförare, ska ansvara för att återkräva beloppet med tillämpning av artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen,
- ogiltigförklara debetnota nr 2017-22 av den 11 januari 2017, genom vilken sökanden upplystes om att det konstaterats föreligga en fordran på 41 554 euro mot henne enligt generalsekreterarens beslut av den 6 januari 2017, vilken fordran hänför sig till belopp som på felaktiga grunder betalats ut som assistentstöd, varvid artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artiklarna 66, 78, 79 och 80 i budgetförordningen tillämpats,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader som uppkommit i förevarande förfarande, och
- förplikta Europaparlamentet att till Marine Le Pen utbetala ett belopp på 50 000 euro som ersättning för ersättningsgilla kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: De angripna rättsakterna är behäftade med brister som påverkar deras formella lagenlighet. Denna grund är indelad i fem delar.
 - Den första delen avser att det är Europaparlamentets presidium och inte dess generalsekreterare som har behörighet att fatta ekonomiska beslut som berör ledamöterna.
 - Den andra delen avser att Europaparlamentets presidium inte har rätt att ändra arten och omfattningen av sin behörighet. Europaparlamentets generalsekreterare har inte visat att ordföranden för Europaparlamentets presidium på lagenligt sätt har delegerat befogenhet till generalsekreteraren att anta och delge de angripna rättsakterna vad beträffar att reglera en ledamots ekonomiska förhållanden.
 - Den tredje delen avser att de angripna rättsakterna inte är tillräckligt motiverade och är godtyckliga.
 - Den fjärde delen avser åsidosättande av väsentliga formkrav.

- Den femte delen avser att Europaparlamentets generalsekreterare inte personligen gjorde en prövning av ärendet.
- 2. Andra grunden: De angripna rättsakterna är behäftade med brister som påverkar deras materiella lagenlighet. Denna grund är indelad i sex delar.
 - Den första delen avser åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
 - Den andra delen avser att det inte lagts några faktiska omständigheter till grund för de angripna rättsakterna.
 - Den tredje delen avser att det förekommit maktmissbruk i samband med antagandet av de angripna rättsakterna.
 - Den fjärde delen avser att det förekommit åsidosättande av handlägningsregler i samband med antagandet av de angripna rättsakterna.
 - Den femte delen avser diskriminering och *fumus persecutionis* (en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts för att skada ledamotens politiska verksamhet).
 - Den sjätte delen avser att Olaf inte är oberoende.

Talan väckt den 8 mars 2017 – EKETA mot kommissionen

(Mål T-166/17)

(2017/C 151/50)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaterna V. Christianos och S. Paliou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Europeiska kommissionens krav på att EKETA ska betala tillbaka 197 799,52 euro av det stöd som företaget erhållit för projektet SENSATION, enligt vad som framgår av debetnota 3241615291/29.11.2016, saknar grund såvitt avser ett belopp på 191 039,55 euro,
- fastställa att beloppet 191 039,55 euro motsvarar stödberättigade kostnader och att EKETA inte är skyldigt att betala tillbaka detta belopp till Europeiska kommissionen, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) ifrågasätter kommissionens betalningskrav enligt debetnota 3241615291/29.11.2016, inom ramen för genomförandet av projektet SENSATION. Kommissionen har genom denna debetnota krävt att EKETA ska betala tillbaka en del av det stöd som företaget har mottagit för projektet SENSATION, motsvarande ett belopp på 197 799,52 euro. Kravet framställdes efter en kontroll på plats som Europeiska kommissionen utförde i sökandens lokaler.
 2. Sökanden yrkar i det avseendet att Europeiska unionens domstol ska, med stöd av artikel 272 FEUF, slå fast att av det på debetnotan angivna beloppet motsvarar 191 039,55 euro stödberättigade kostnader och att EKETA inte är skyldigt att betala tillbaka detta belopp till kommissionen.
 3. EKETA gör gällande att nämnda belopp på 191 039,55 euro motsvarar stödberättigade personalkostnader, kostnader i samband med anlitande av underentreprenörer och indirekta kostnader, som kommissionen felaktigt har avvisat som icke stödberättigade. Den omständigheten att sökandens omkostnader är stödberättigade bekräftas av de uppgifter som företaget ingav till Europeiska kommissionen i samband med kontrollen på plats och i den efterföljande korrespondensen, och som företaget har ingett till domstolen.
-